

אגרת הקדש

בן עד"ז ממש היא

בחי' חכמתו ית' מה שיוכל להתפשט ממנה (להשפיע)
 [להתלבש] בתחתונים כולם הם כאין לגבי בחינת
 פנים המיוחד במאציל ב"ה דכולא קמיה כלא חשיב
 וההשפעה לכל הנבראים כולם שהם בעלי גבול
 ותכלית נחשבת ירידה וצמצום כביכול לגבי המאציל
 א"ס ב"ה עד"מ כמו שנחשבת ירידה וצמצום לשכל
 האדם המשכיל המצומצם באיזה עשיה גשמיות
 וחומרית ממש ולכן משה רבינו ע"ה שהשיג עד
 אחוריים דחכמה זכה שתנתן ע"י התורה שהיא נובלות
 חכמה שלמעלה פי' מה שנובל ממנה ויורד למטה
 ומתלבש בתורה גשמיות שלנו שעיקרה ותכליתה הוא
 קיום המצות ל"ת ועשה בפועל ומעשה ממש כמאמר
 היום לעשותם וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה והלומד
 שלא לעשות נוח לו שנהפכה שלייתו וכו' וכל אדם
 מוכרח להתגלגל עד שיקיים כל התרי"ג מצות בפועל
 ממש כנודע מהאריז"ל: